Dosarul nr. 3-2481/2024
2-24044809-12-3-23042024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
În componența:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantului Țurcan Vitalie
reprezentantului pârâtului Bahnă Gheorghe

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Sîrbu Maxim împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, terț Popescu Mihail privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participaților la proces.

La 23 aprilie 2024 reclamantul Maxim Sîrbu a înaintat în instanța de judecată o acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor (*în continuare ANSA*), privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor.

În motivarea poziției sale, reclamantul a indicat (în esență) că la 22 februarie 2024 a participat într-o ședință cu reprezentanții corpului de control a Prim-ministrului Republicii Moldova cu problematica petiției adresate de către un agent economic despre presiunile efectuate de către colaboratorii ANSA în cazul importului unui lot de aripi de pui broiler în care au fost depistate bacterii de tip Salmonella, care sunt periculoase pentru sănătatea umană, la discuții participând și alți colegi fiind discutat managementul defectuos al conducerii ANSA și chemarea la conlucrare a acesteia.

În continuare, reclamantul a susținut că la 26 februarie 2024 a fost invitat de către directorul general adjunct al ANSA, ca să se expună asupra celor discutate în cadrul ședinței, însă reclamantul a refuzat categoric să se expună, chiar și la a doua solicitare, în lipsa celorlalți colegi care au participat la ședință.

Ulterior, a invocat reclamantul, acesta a fost invitat de către Directorul general al ANSA fiindu-i puse aceleași întrebări care au fost discutate cu directorul general adjunct, la care reclamantul și-a menținut aceeași poziție și a reiterat aceleași argumente, fiindu-i solicitată scrierea cererii de eliberare din funcție până la ora 17:00, în aceeași zi, iar între orele 13:00 –

15:00 a fost invitat de către șeful Direcției generale resurse umane, care i-a solicitat repetat să scrie cerere de eliberare din funcție.

Reclamantul a menționat că, într-un final, conducerea a realizat că acesta nu se va supune presiunilor concertate și au inițiat, în scop de răzbunare, o anchetă internă, pregătind un complot cooptând și alți colegi care se aflau în subordinea directă a reclamantului.

Drept urmare, a fost inițiată o anchetă de serviciu cu privire la nerespectarea codului de conduită a funcționarului public, în baza unei sesizări despre comportamentul pretins denigrator, înjositor fiind emis de către Directorul general al ANSA la 29 februarie 2024 ordinul cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința reclamantului, șeful Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală din 1 martie 2024.

A relatat reclamantul că, a activat în calitate de funcționar public din 14 februarie 2011, dând dovadă de un comportament ireproșabil, disciplinat, onest, cu o atitudine de invidiat față de obligațiunile de serviciu și a trecut prin diferite trepte ale funcției publice, neavând nici o sancțiune disciplinară, fiind chiar inclus ca membru în Comisia disciplinară a autorității din care făcea parte. Totodată, a menționat că a participat la nenumărate misiuni naționale și internaționale, seminare, raportări, a cooptat în calitate de expert și a pregătit unitățile autorității publice pentru misiunile DG Sante a Comisiei Europene. De asemenea, a indicat că este cunoscut ca expert notoriu pe domeniul medicinii veterinare atât la nivel republican, cât și internațional, fapt ce se atestă prin multe diplome și certificate, iar cronologia carierei profesionale compusă din mai multe evenimente importante și include ani de experiență vastă care a fost transmisă către colegii de serviciu, medici veterinari și alți specialiști din domeniu.

Cu privire la ordinul de suspendare, reclamantul a indicat că motivarea redată în acesta este una absolut declarativă și lipsită de argumente, iar presupunerea expuse precum că acesta ar putea interveni pentru influențarea subalternilor sau pentru ascunderea/distrugerea documentelor în scopul schimbării poziției expuse în cadrul sesizării nu poate fi acceptată fără probe solide.

Tot aici, reclamantul a evidențiat că este inechitabilă acțiunea de suspendare a raportului de serviciu în raport cu fapta imputată, or, din circumstanțele puțin relatate de către angajatele direcției, există bănuiala că sesizarea parvenită conține exprimări bazate doar pe emoții, presupuneri, bârfe și/sau înscenări care nu corespund realității, neavând nici o legătură de cauză cu exercitarea obligațiunilor funcționale.

De asemenea, reclamantul a indicat că, probabil din insuficiență de probe sau din alte motive necunoscute, în mod neîntemeiat a fost prelungită perioada de petrecere a anchetei de serviciu, constatându-se, astfel, încă o încălcare a legislației muncii și cadrului legal ce reglementează activitatea funcționarilor publici.

Totodată, reclamantul a scos în evidență că în cadrul anchetei de serviciu, de către Comisia disciplinară a fost respinsă cererea de anexare la dosar a unor înregistrări audio, care au fost făcute de reclamant, solicitare înaintată în scop de elucidare a tuturor circumstanțelor și examinare cât mai echidistantă a cazului, dându-se dovadă, astfel, de o părtinire și lipsire de orice șansă a reclamantului de a-și demonstra nevinovăția.

Reclamantul a menționat că o altă încălcare sesizată este faptul că acesta avea o calitate dublă, și anume de membru al Comisiei disciplinare și de persoană anchetată, precum și faptul că în ordinul de constituire a Comisiei disciplinare erau indicat persoane care de o anumită perioadă de timp nici nu activau în cadrul autorității și, deși în ordin în calitate de secretar este indicată Parascovia Poalelungi, pe când persoana care s-a prezentat în calitate de secretar și a efectuat audierea reclamantului era Ana Jizdan.

Ulterior, a subliniat reclamantul, la 2 aprilie 2024, prin Ordinul nr. 867-p emis de Directorul general al ANSA, al Radu Musteață, reclamantul a fost retrogradat în funcție și a fost numit inspector principal în Secția controlul siguranța alimentelor, subdiviziunea teritorială a mun. Chișinău/Ialoveni/Strășeni/Criuleni/Dubăsari, fiindu-i stabilită clasa de salarizare și treapta de salarizare IV, coeficientul de salarizare 5,22, gradul de calificare – consilier de stat clasa I și i s-a stabilit cuantumul de bază de 13.050 lei.

Cu privire la ilegalitatea Ordinului nr. 867-p din 2 aprilie 2024, reclamantul a indicat că a fost dispusă o măsură excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins, contrar art. 43 raportat la 54 din Constituție, fiind evident dezechilibrul faptelor imputate în raport cu soluția luată de angajator.

Tot aici, reclamantul a scos în evidență că a fost depășit termenul de 14 zile de desfășurare a anchetei de serviciu, reglementată prin Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, și, respectiv, a fost depășită perioada de suspendare din funcție, care urma să dureze 14 zile lucrătoare. Mai mult, reclamantul a indicat că s-a prezentat la 20 martie 2024 și 21 martie 2024 la locul de muncă, adresându-se reprezentantului Direcției resurse umane, Ana Jizdan, care l-a anunțat că nu poate relua activitatea până nu se va finaliza ancheta de serviciu, iar vreun ordin de prelungire a anchete și/sau de suspendare nu i-a fost prezentat, reclamantul reluându-și activitatea doar la 26 martie 2024.

Cu privire la sancțiunea aplicată privind retrogradarea din funcție, reclamantul a susținut că, la caz, nu se distinge în acțiunile imputate reclamantului de către Comisia disciplinară a faptei ilicite, precum și nici a rezultatului faptelor pretins ilegale, învinuirile aduse nefiind probate, or, acesta și-a îndeplinit cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu.

Drept consecință, reclamantul a solicitat anularea Ordinului nr. 727-p din 29 februarie 2024 prin care s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința sa, anularea Ordinului nr. 867-p din 2 aprilie 2024 prin stabilirea funcției de Inspector principal reclamantului, restabilirea reclamantului în funcția de Șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală și retribuirea muncii în cuantumul stabilit pentru toată perioada suspendării raporturilor de serviciu și retrogradării din funcția de Șef, încasarea prejudiciului moral în mărime de 200.000 lei și compensarea tuturor cheltuielilor judiciare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 9 iulie 2024 a fost declarată inadmisibilă pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 200.000 lei din contul ANSA în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ (f.d. 94-96).

La 11 iunie 2025, în cadrul ședinței de judecată, prin încheiere protocolară a fost atras în proces în calitate de terț Porcescu Mihail, care deține funcția de Șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală în cadrul ANSA.

Poziţiile participanţilor la proces:

Reclamantul Sîrbu Maxim și avocatul Vitalie Țurcan în cadrul ședinței de judecată au susținut integral acțiunea înaintată și a solicitat admiterea integrală a acestea pentru motivele de fapt și de drept expuse în cerere.

Reprezentantul AMSA- Gheorghe Bahnă, a exprimat dezacord față de argumentele expuse de reclamant în acțiune și a solicitat respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată pentru motivele de fapt și de drept expuse în referință.

Prin referința depusă, autoritatea pârâtă a indicat (în esență) că, la 28 februarie 2024, în secretariatul autorității a fost înregistrată sesizarea nr. 1013, depusă de Virginia Bivol - șef-adjunct direcție, șef secție în cadrul direcției, Elena Rotaru – inspector principal, Secția monitorizarea siguranței produselor alimentare de origine animală și Svetlana Tărîță – inspector principal, Secția controlul unităților autorizate-veterinar, Direcția siguranța produselor alimentare de origine animală, în privința pretinselor abateri disciplinare ale lui Maxim Sîrbu, șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală.

În consecință, la 29 februarie 2024 a fost emis Ordinul directorului general al Agenției nr. 727-p cu privire la suspendarea raportului de serviciu pe durata anchetei de serviciu demarată în privința reclamantului, suspendarea fiind necesară strict în cazul cercetării faptelor sesizate ca abatere disciplinară și pentru a nu fi periclitată desfășurarea anchetei de serviciu, or, reclamantul la serviciu ar fi creat impedimente în exercitarea atribuțiilor funcționale ale subalternilor din direcția pe care o conduce, precum și a inspectorilor din cadrul subdiviziunilor teritoriale pe domeniu siguranței alimentelor de origine animală.

Autoritatea pârâtă a indicat că, potrivit circumstanțelor invocate în sesizare, s-a constatat faptul că reclamantul adoptă un comportament dictatorial și abuziv față de subalternii săi, preferând să-și impună viziunea personală fără a lua în considerare contribuțiile sau preocupările echipei sale, favorizând cu descărcări de lucru pe criterii subiective și discriminatorii, cum ar fi preferințe personale sau apartenența la un anumit grup. Mai mult, în timp ce el ar trebuie să le ofere subalternilor suport și resurse pentru a-și îndeplini sarcinile de serviciu, reclamantul le descurajează, își subminează încrederea și impune o presiune excesivă, creând un mediu de lucru tensionat și neliniștit, iar moralul echipei scade rapid.

Autoritatea a menționat că, in urma examinării sesizării, s-a constatat că fiecare dintre angajații audiați au menționat tonul ridicat și caracterul impulsiv al reclamantului, calificat însuși reclamant ca fiind un temperament coleric, care după părerea acestuia ar fi unul puternic, provocator, insensibil și energic, considerând aceste calități pozitive pentru activitatea sa, însă nu benefic atunci când se manifestă prin strigăte la angajați.

Astfel, autoritatea a constatat că astfel de manifestări creează un mediu de lucru tensionat, care poate afecta productivitatea și moralul echipei, precum și intimida și demoraliza angajații,

conducând la scăderea încrederii și loialității. Tot aici, a indicat că această abordare tensionată duce la deteriorarea relațiilor interpersonale și duce la un climat de lucru negativ, în detrimentul colaborării și cooperării în echipă și în loc să inspire și să motiveze, manifestările colerice prin strigăte pot să producă frică și anxietate în rândul angajaților, ceea ce nu este benefic pentru o cultură organizațională sănătoasă și pentru atingerea obiectivelor comune.

Autoritatea pârâtă a subliniat că reclamantul, menționând despre comportamentul său derivat din temperamentul său coleric, care poate fi impulsiv sau agresiv, în mod indirect a recunoscut admiterea abaterilor și anume a încălcării pct. 10 și 12 din Ordinul nr. 182/2022 cu privire la aprobarea Codului de conduită al angajatorului ANSA, precum și art. 22 lit. f) și g) din Legea nr. 158/2008, precum și contrar pct. 14 din Fișa postului nr. 41 din 03.04.2023, condiționând astfel admiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 57 lit. h) din Legea 158/2008 – încălcarea normelor de conduită a funcționarului public.

Astfel, a precizat autoritatea pârâtă, aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 58 lit. h) din Legea nr. 158/2008 – retrogradarea în funcție și/sau în grad de calificare, a fost necesară, or, conducătorii care manifestă comportamente colerice și abuzive, care intimidează și afectează emoțional funcționarii publici din cadrul Direcției pe care o conduce, precum strigătele la angajați, trebuie să fie înlăturați de la conducerea efectivului afectat din multiplele motive. Mai mult, înlăturarea conducătorului afectat de comportamente colerice și abuzive în privința efectivului este necesară pentru restabilirea unui mediu de lucru sănătos, productiv și respectuos în cadrul Direcției pe care a condus-o, care să permită angajaților să-și desfășoare activitățile într-un cadru profesional motivant.

Tot aici, autoritatea a reținut că, în baza probelor acumulate, s-a constatat că reclamantul nu a ținut cont de limitele admisibile ale comportamentului în coraport cu colegele din cadrul direcției pe care a condus-o, iar cât privește înregistrarea audio prezentată de reclamantul a convorbirii telefonice avute cu Virginia Bivol, Comisia a considerat că aceasta a fost obținută contrar prevederilor legale și nu constituie mijloc de probă, fiind apreciată critic.

Pe marginea proporționalității sancțiunii aplicate, autoritatea pârâtă a citat prevederile legale relevante și a indicat că măsura disciplinară este proporțională cu abaterea disciplinară comisă de reclamant, reprezentând o sancțiune disciplinară justă și echitabilă.

Totodată, autoritatea pârâtă a subliniat că este imposibilă restabilirea reclamantului în funcția de șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală, dat fiind faptul că acesta, prin cererea nr. S-311/24 din 4 aprilie 2024, a solicitat încetarea raportului de muncă, fiind demis prin ordinul nr. 876-p din funcția de inspector principal al Secției controlul siguranței alimentelor.

Terțul Mihail Porcescu, fiind citat legal, la ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus la 24 iunie 2025 o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cu respingerea integrală a acțiunii înaintate de Maxim Sîrbu ca fiind neîntemeiată (f.d. 117-118).

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea de contencios administrativ, audiind explicațiile părților prezente în

ședință, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor și coroborându-le, per ansamblu, la normele legale relevante în domeniu, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea în contencios administrativ înaintată de Sîrbu Maxim împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile este **admisibilă** și urmează a fi **admisă parțial**, din considerentele ce urmează:

Circumstanțele privind admisibilitatea acțiunii:

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin.(1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I.prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
IV. respectarea procedurii prealabile
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Aici, instanța de judecată reține că sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, cu aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Potrivit normelor procesuale, pentru a pune în mișcare o acțiune, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea *condițiilor de admisibilitate,* domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37*).

Cu toate acestea, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ș. a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*).

Tot în acest context, instanța subliniază că prin instituirea admisibilității acțiunilor diferite judecății nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți.

Prin prezenta acțiunea în contencios administrativ, reclamantul Maxim Sîrbu solicită anularea Ordinului nr. 727-p din 29 februarie 2024 prin care s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința sa, anularea Ordinului nr. 867-p din 2 aprilie 2024 privind retrogradarea din funcție și stabilirea funcției de Inspector principal reclamantului, restabilirea reclamantului în funcția de Șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală și retribuirea muncii în cuantumul stabilit pentru toată perioada suspendării raporturilor de serviciu și retrogradării din funcția de șef, precum și compensarea tuturor cheltuielilor judiciare.

Astfel, instanța de judecată atestă că reclamantul a formulat o acțiune în contestare și în obligare.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În privința primei condiții de admisibilitate, se reține că actele contestate sunt acte administrativ individuale defavorabile, or, prin Ordinul nr. 727-p din 29 februarie 2024 s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința reclamantului, iar prin Ordinul nr. 867-p din 2 aprilie 2024 reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară *„Retrogradarea în funcție”,* din funcția de șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală în funcția publică de inspector principal din cadrul Secției siguranța alimentelor în cadrul Subdiviziunii teritoriale mun. Chișinău/Ialoveni/Strășeni/Criuleni/Dubăsari, cu care reclamantul nu este de acord.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Art. 163 lit. c) Cod Administrativ prevede că, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

După cum rezultă din materialele cauzei, inclusiv din Ordinul nr. 727-p din 28 februarie 2024 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu, în caz de dezacord acesta poate fi contestat cu cerere prealabilă la ANSA, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Astfel, la 18 martie 2024, reclamantul a înaintat autorității pârâte cerere prealabilă cu privire la anularea Ordinului nr. 727-p din 28 februarie 2024, care a fost respinsă prin răspunsul nr. 15-1403 din 26 martie 2024 ultimul, în caz de dezacord, urmând a fi contestat în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la notificare.

Cât privește procedura prealabilă în privința Ordinului nr. 867-p din 2 aprilie 2024 prin care reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară, după cum rezultă din prevederile art.

60 alin. (4) din Legea nr, 158/2008, actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi atacat de către funcționarul public în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, **fără respectarea procedurii prealabile.**

Totodată, în ceea ce privește termenul de înaintare a acțiunii de contencios administrativ, conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Drept urmare, având în vedere că acțiunea în contencios administrativ a fost depusă de către Maxim Sîrbu în instanța de judecată la 23 aprilie 2024 (f.d. 6), în interiorul termenului prevăzut de lege în acest sens, se constată că acțiunea de contencios administrativ înaintată de Maxim Sîrbu împotriva ANSA este admisibilă.

Circumstanțele privind fondul cauzei:

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, totuși acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9

decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărârile și deciziile 1997-VIH).

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei, precum și înscrisurile din dosarul administrativ prezentat de autoritatea pârâtă, analizând argumentele expuse de participanți în acțiune și referință și coroborându-le în ansamblu, instanța de judecată reține următoarea stare de fapt.

În ședință de judecată s-a constat că reclamantul Sîrbu Maxim deține funcția de șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală ANSA din 23.03.2023 (f.d. 1 dos. adm.).

La 28 februarie 2024, în secretariatul autorității a fost înregistrată sesizarea nr. 1013, depusă de Virginia Bivol - șef-adjunct direcție, șef secție în cadrul direcției, Elena Rotaru – inspector principal, Secția monitorizarea siguranței produselor alimentare de origine animală și Svetlana Tărîță – inspector principal, Secția controlul unităților autorizate-veterinar, Direcția siguranța produselor alimentare de origine animală, în privința pretinselor abateri disciplinare ale lui Maxim Sîrbu, șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală (f.d. 4-6 – dosar administrativ).

Potrivit procesului-verbal nr. 25/CD al ședinței Comisiei de disciplină din 28 februarie 2024 a ANSA, în urma examinării sesizării nr. 1013, Comisia de disciplină a hotărât să remită sesizarea către secretarul comisiei de disciplină în scopul demarării anchetei de serviciu în privința pretinselor abateri disciplinare ale reclamantului Maxim Sîrbu (f.d. 7-8 – dosar administrativ).

De către președintele comisiei de disciplină a fost emisă o notă de serviciu prin care a propus suspendarea raporturilor de serviciu în privința reclamantului, în scopul de a nu periclita desfășurarea anchetei de serviciu (f.d. 9 – dosar administrativ).

Drept urmare, la 29 februarie 2024 a fost emis Ordinul nr. 727-p prin care s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința reclamantului Maxim Sîrbu, începând cu 1 martie 2024 (f.d. 10-11 – dosar administrativ).

Pe parcursul desfășurării anchetei de serviciu au fost audiați toți angajații din subordine și reclamantul, iar prin Procesul verbal nr. 40/CD din 28.03.2024 Comisia de Disciplină a constatat că în acțiunile reclamantului Sîrbu Maxim se conțin elementele abaterii disciplinare fiind propusă aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 58 lit. h) din Legea nr. 158/2008(f.d. 72-80, 81-82 – dosar administrativ).

La 2 aprilie 2024 de către ANSA a fost emis Ordinul nr. 867-p prin care s-a dispus aplicarea față de Maxim Sîrbu a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 57 lit. h) din Legea nr. 158/2008 privind retrogradarea acestuia din funcția de Șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală în funcția publică de inspector principal din cadrul Secției siguranța alimentelor în cadrul Subdiviziunii teritoriale mun.

Chișinău/Ialoveni/Strășeni/Criuleni/Dubăsari, of. Chișinău, din 3 aprilie 2024 **(f.d. 83-95 – dosar administrativ**).

Astfel, nefiind de acord cu aceste acte administrative individuale defavorabile, reclamantul Maxim Sîrbu a înaintat în instanța de judecată prezenta acțiune în contencios administrativ.

Cu titlu preliminar instanța de judecată reține că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității. În domeniul administrativ, legalitatea, ca principiu de bază a statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Astfel, instanța notează că legalitatea activității administrative se referă, deopotrivă, atât la aspectul *formal* – acționarea autorității publice în limitele competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii administrative reglementate de lege, cât și aspectul *material* – acționarea autorităților publice în strictă conformitate cu actele legislative de nivel superior.

Potrivit pct. 2 - 4 din Hotărârea de Guvern nr. 14/2023 cu privire la organizarea și funcționarea ANSA, Agenția este autoritatea administrativă centrală din subordinea Guvernului, care implementează politica statului în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate, aceasta este persoană juridică de drept public, cu sediul în municipiul Chișinău, şi dispune de denumire, de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de conturi trezoreriile şi bancare, precum şi de alte atribute specifice autorităților publice, stabilite în legislație. Totodată, Agenția își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit pct. 9 din hotărârea menționată, Agenția este condusă de directorul general, care este asistat în activitate de patru directori generali adjuncți și de un cabinet, a cărui activitate este reglementată de lege, iar potrivit pct. 14 subpct. 8 și 9, Directorul general al Agenției are următoarele atribuții: 8) numește în funcții publice, modifică, suspendă şi încetează raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, inclusiv angajează şi eliberează din funcție personalul contractual în condițiile legislației muncii; 9) conferă grade de calificare funcționarilor publici, acordă stimulări şi le aplică sancțiuni disciplinare în condițiile legii, inclusiv personalului contractual.

Aici, se reține că potrivit art. 59 alin. (1) din Legea nr, 158/2008, sancțiunea disciplinară se aplică de către persoana/organul care are competența legală de numire în funcție.

Totodată, se notează că potrivit art. 53 alin. (1) din aceeași lege, raporturile de serviciu ale funcționarului public se suspendă de către autoritatea publică (...).

La caz, se reține că reclamantul Maxim Sîrbu a fost transferat în funcția publică de șef al Direcției siguranța produselor alimentare de origine animală prin ordinul nr. 345 din 21 martie

2023 cu privire la personal, emis de ANSA și semnat de Directorul general al ANSA, Radu Musteață (f.d. 1 – dosar administrativ).

După cum s-a reținut anterior, legalitatea formală a actului administrativ individual reprezintă emiterea acestuia de către o autoritate competentă, în procedura prevăzută de lege și cu respectarea cerințelor de formă.

Prin prisma normelor de drept citate, în coraport cu circumstanțele de fapt expuse, se constată că actele administrative individuale defavorabile contestat au fost emise de autoritatea competentă în acest sens, în limita și în conformitate cu atribuțiile conferite de lege.

În continuare, se reiterează că legalitatea materială privește conformitatea conținutului actului cu normele juridice superioare, impunând condiția ca soluția adoptată să fie corectă în fond, proporțională, întemeiată pe lege și să nu contravină scopului acesteia.

Cu privire la Ordinul nr. 727-p din 28 februarie 2024 prin care s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința reclamantului, instanța de judecată notează că potrivit art. 53 alin. (1) lit. b) din Legea nr, 158/2008, raporturile de serviciu ale funcționarului public **se suspendă** de către autoritatea publică: b) pe durata anchetei de serviciu în privința funcționarului public, dacă exercitarea în continuare a atribuțiilor de către el ar putea afecta desfășurarea obiectivă a anchetei și rezultatele acesteia.

Din interpretarea normei citate rezultă o obligațiune a autorității de a dispune suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchete atunci când există riscul afectării desfășurării obiective a anchetei și a rezultatelor acesteia, or, în conținutul acesteia este utilizată o normă imperativă *„se suspendă”* și nu *„pot fi suspendate”*.

Respectiv nu este la discreția autorității publice de a dispune suspendarea, aceasta fiind o obligație stabilită expres de lege în asemenea situații. Totuși, pentru a putea fi dispusă suspendarea raporturilor de către autoritate, trebuie să existe un pericol de afectare a desfășurării obiective a anchetei și a rezultatelor acesteia, pericol al cărei existență urmează să fie stabilit de autoritate.

La caz, autoritatea emitentă a actului contestat a argumentat existența pericolului prin faptul că reclamantul Maxim Sîrbu, în calitate de conducător a subdiviziunii structurale a aparatului central al Agenției, ar putea crea un mediu care ar putea afecta desfășurarea obiectivă a anchetei și a rezultatelor acesteia, inclusiv prin influențarea subalternilor din cadrul direcției, în scopul schimbării poziției expuse în cadrul sesizării, fie să ascundă/distrugă documente utile examinării obiective a sesizării în cadrul Comisiei de disciplină.

Aici, instanța de judecată reține că potrivit art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În conformitate cu art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Totodată, potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Așadar, se atestă că autoritatea pârâtă a dispus măsura suspendării raporturilor de muncă, deoarece a considerat că menținerea reclamantului în funcția de conducere ar putea crea un mediu nefavorabil desfășurării obiective a anchetei, fie prin influențarea subalternilor, fie prin afectarea accesului la documente relevante. Această apreciere rezultă din poziția sa ierarhică și din natura raporturilor sale de muncă, ceea ce justifică temerea autorității că ancheta ar putea fi alterată dacă el continua să activeze pe durata investigației interne.

Pe de altă parte, instanța nu poate înlocui evaluarea autorității cu propria ei opinie, ci doar verifică dacă aceasta a acționat rezonabil și cu bună-credință. Întrucât autoritatea a analizat situația concretă, a identificat un risc și a motivat măsura prin elemente legate de funcția și influența reclamantului, se concluzionează că suspendarea a fost dispusă în mod justificat și în limitele competenței acordate.

Prin urmare, instanța de judecată va respinge ca nefondată pretenția reclamantului privind anularea Ordinului nr. 727-p din 28 februarie 2024 prin care s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința reclamantului, ca neîntemeiată.

Cu privire la anularea Ordinului ANSA nr. 867-p din 02.04.2024 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - retrogradarea reclamantului Sîrbu Maxim din funcția de șef direcție, Direcția siguranța produselor alimentare de origine animală în funcția de inspector principal în cadrul Secției siguranța alimentelor din cadrul Subdiviziunii teritoriale mun. Chișinău/ Ialoveni/ Strășeni/ Criuleni/ Dubăsari, instanța de judecată reține următoarele:

După cum rezultă din partea constatatoare a acestuia, decizia expusă în ordin este fundamentată **în exclusivitate pe explicațiile oferite de trei angajați** în cadrul audierilor efectuate de Comisia de disciplină.

Astfel, Virginia Bivol- șef adjunct direcție, șef secție în cadrul direcției, Secția monitorizarea siguranței produselor alimentare de origine animalieră, Direcția siguranța produselor alimentare de origine animală, fiind audiată a declarat că reclamantul *„și-a permis un tor arogant, adresare cu ton ridicat”*, precum și că are un comportament „*agresiv, neprofesional și discriminatoriu”*. Totodată, aceasta a declarat că reiese din propria percepție a comportamentului reclamantului, pe când alte persoane pot înțelege diferit (f.d. 12-14 dosar administrativ).

Fiind audiată Elena Rotaru, inspector principal, Secția monitorizarea siguranței produselor alimentare de origine animală în aceeași direcție, a declarat că reclamantul *„nu acordă suport metodologic”*, *„nu explică poziția/părerea sa”* și „*nu repartizează echitabil*

sarcinile de serviciu”, precum și că „*se comportă cu partea feminină într-un mod denigrator, înjositor și sexist”.* (f.d. 15-19 dosar adm.).

Svetlana Tărîță, inspector principal, Secția controlul unităților autorizate sanitar-veterinar în aceeași direcție, a declarat că reclamantul *„este lipsit de profesionalism, care depășește orice limite ale bunului simț, un manager defectuos, părtinitor, bazat pe principii discriminatorii pe bază de gen și demotivant”,* relatând că acesta *„nu oferă suport metodologic și ia în derâdere”* precum și că *„vorbește cu angajatele din direcție cu dispreț, fără respect, mereu arogant, cu ridicarea excesivă a tonului vocii”* (f.d. 20-22 dos. adm.).

Ala Tampiza, inspector principal, Secția controlului unităților autorizate sanitar-veterinar în cadrul aceleiași direcții a declarat că nu a avut careva conflicte cu reclamantul care totuși în opinia sa manifestă un comportament „agresiv, arogant, discriminatoriu, neprofesionist și inechitabil” precum și că „nu poate comunica cu un ton normal”, adresându-se adesea „cu ton ridicat în exces”. (f.d. 29-30).

Pe de altă parte, alți angajați audiați nu confirmă cele spuse de primii, și anume Nadejda Harevschii, inspector principal în Secția de monitorizare a siguranței produselor alimentare de origine animală în cadrul direcției menționate, a declarat că „inițial, a avut nevoie de o perioadă de adaptare, deoarece Maxim Sîrbu este mai impulsiv, însă peste o perioadă de timp lucrurile au mers lucrativ”. Totodată, a menționat că „nu a avut conflicte cu el, nu a simțit discriminare, inechitate în distribuirea sarcinilor de serviciu” iar „modul de a striga sau comunica cu voce ridicată cu cineva din colegi putea fi admis de către Maxim Sîrbu doar dacă aceștia nu-și execută corespunzător sarcinile de serviciu” (f.d. 23-24 dos. adm.).

Fiind audiat Cristian Luca, inspector principal în Secția de monitorizare a siguranței produselor alimentare de origine animală în cadrul aceleiași direcții, a declarat că „comportamentul acestuia nefiind unul deosebit în raport cu el și alți colegi”, precum și că reclamantul „utilizează un limbaj și ton adecvat, dar faptul că folosește un ton mai ridicat în comunicarea cu alți subalterni se datorează mai mult temperamentului, fiind impulsiv de fire”. Totodată, „nu a observat un comportament preferențial” reclamantul comportându-se „egal cu toți angajații direcției” (f.d. 25-26 dos. adm.).

Tot aici, fiind audiat Alexandru Lungu, inspector superior în Secția de monitorizare a siguranței produselor alimentare de origine animală în cadrul aceleiași direcții, a declarat că „fiind un angajat relativ nou, susține că i-au fost repartizate sarcini potrivit experienței sale pe domeniul de activitate. Dacă a avut întrebări, a primit suportul necesar din partea lui Maxim Sîrbu”. Totodată, a menționat că „admite că utilizarea tonului ridicat față de unii angajați poate fi percepută diferit”, însă „nu a fost martor când Maxim Sîrbu ar fi numit pe cineva dintre colegi cu cuvinte necenzurate, și nici nu a observat vreun comportament discriminatoriu sau sexist”. (f.d. 27-28 dos. adm.).

De asemenea, Petru Rusanovschi, inspector principal în Secția controlul unităților autorizate sanitar-veterinar din cadrul Direcției a declarat că reclamantul „acordă suportul necesar în cazul apariției unor dificultăți sau necesități. Nu poate spune că acesta distribuie sarcinile de lucru inechitabil, fiecare din direcție având un domeniu de competență și un volum

de lucru care trebuie realizat în termeni stabiliți" precum și că „nu au fost situații când ar fi vreun material spre executare, care anterior s-ar fi aflat la alt coleg și care nu ar fi realizat sarcina". Iar cât privește modalitatea de a comunica cu un ton mai ridicat al reclamantului, acesta a comunicat că „aici este vorba mai mult de percepția fiecăruia" (f.d. 32-33 dos. adm.).

În același contest, se notează că fiind audiat și Andrei Stînă, inspector principal în Secția controlului unităților autorizate sanitar-veterinar din cadrul aceleiași direcții, a declarat că „fiind un angajat relativ nou, i-au fost repartizate sarcini potrivit experienței sale pe domeniul de activitate, fiind debutant în primele 6 luni de activitate, a primit mereu suportul necesar din partea lui Maxim Sîrbu", a comunicat că „nu a fot martor la conflicte" și „nu poate să spună că comportamentul lui Maxim Sîrbu ar fi unul discriminant, sexist sau inechitabil". Totodată, a menționat că „deși sunt uneori situații când acesta poate reacționa mai aprins sau să se exprime cu un ton mai ridicat, asta se poate întâmpla din cauza volumului de lucru care trebuie să fie executat în termeni restrânși" și „nu a observat ca în mod special să ridice tonul la cineva anume" (f.d. 34-35 dos. adm.).

Alte probe decât explicațiile angajaților în cadrul anchetei de serviciu desfășurate în privința reclamantului nu au fost administrate de către Comisia de disciplină.

În lumina principiilor și valorilor consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reclamantul beneficiază de prezumția nevinovăției care la rândul ei trebuie răsturnată de către autoritatea publică pârâtă prin probe convingătoare. În acest sens ANSA nu poate opera cu prezumții ci doar cu argumente și probe convingătoare, standardul de probă în genurile date de spețe este unul foarte înalt deoarece este menit să excludă erori în această procedură disciplinară. În materia dreptului, gradul de satisfacție este numit standard de probă și poate lua trei forme de bază:

(a) „preponderența probelor ", standardul folosit în majoritatea cauzelor civile;
(b) „dincolo de orice îndoială rezonabilă", standardul folosit în procesele penale;
(c) „dovezi clare și convingătoare", un standard intermediar.

Analiza minuțioasă a dosarului administrativ și cel judiciar, precum și al pozițiilor participanților la proces expuse în cadrul ședințelor de judecată a scos în evidență faptul că autoritatea publică pârâtă nu a respectat nici unul dintre standardele de probă descrise mai sus și pe cale de consecință nu poate convinge nici un observator obiectiv și echidistant despre faptele descrise în ordinul contestat.

Concluzia autorității formată în baza explicațiilor angajaților s-a limitat la faptul că reclamantul Maxim Sîrbu vorbește cu un *„ton ridicat"* , are un *„caracter impulsiv (temperament coleric)"*, precum și că utilizează „strigăte" în cadrul relațiilor cu subalternii, aceste manifestări creând un mediu de lucru tensionat, care poate afecta productivitatea și moralul echipei.

Analizând Ordinul nr. 867-p din 2 aprilie 2024 în coraport cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de judecată constată că acesta este fundamentat exclusiv pe explicațiile

angajaților audiați de Comisia de disciplină, alte probe care să confirme sau să infirme aceste declarații nefiind administrate.

Instanța constată însă că declarațiile angajaților sunt unele contradictorii. Pe de o parte, unii dintre aceștia *(doar aceia care au semnat sesizarea f.d. 6 dos. adm.)* descriu comportamentul reclamantului ca fiind, arogant, discriminatoriu sau neprofesionist, folosind aprecieri generale, **fără a indica situații concrete, clar determinate în timp și spațiu**. Pe de altă parte, alți angajați, din aceeași subdiviziune, declară că nu au avut conflicte cu reclamantul, nu au observat un comportament discriminatoriu sau inechitabil și că acesta a oferit suport profesional atunci când a fost necesar, menționând doar că, uneori, poate comunica pe un ton mai ridicat.

În aceste condiții, Comisia de disciplină **nu a justificat de ce a acordat credibilitate exclusiv unui grup de declarații și nu celuilalt.** Concluzia s-a limitat la constatarea faptului că reclamantul vorbește cu un ton ridicat și are un caracter impulsiv, fără a identifica fapte concrete care să demonstreze existența unor abateri clare sau a unor efecte reale asupra activității colectivului.

Deși angajatele care au depus sesizarea au indicat, în cadrul audierilor, anumite incidente concrete pe care le-au apreciat ca fiind relevante, instanța constată că aceste circumstanțe sunt redate la o distanță considerabilă în timp față de momentul depunerii sesizării. Astfel, unele dintre evenimentele expuse datează cu luna iunie 2023 (f.d. 15 dos. adm.) sau din luna decembrie 2023 (f.d. 18 dos. adm.), fără a explica motivele pentru care acestea nu au fost sesizate la momentul producerii lor (sau imediat după) și fără a se demonstra existența unui caracter repetitiv sau continuu al pretinsului comportament nedemn.

Totodată, instanța reține că aceste afirmații nu sunt susținute de alte probe obiective și nu se confirmă prin alte materiale ale dosarului administrativ. Declarațiile testimoniale ale martorilor/subalterni reprezintă niște probe cu un grad ridicat de subiectivism întrucât pot fi depuse și din motive de răzbunare pentru obiecțiile pe care reclamantul (în calitate de șef) le-ar fi avut față de activitatea lor. În condiția în care aceste nu sunt confirmate cumulativ și prin alte probe materiale (ex: e-mailuri, documente, înregistrări audio/video etc.), **simplele afirmații ale unor subalterni nu răstoarnă prezumția de nevinovăție a funcționarului.**

Dubiile cu privire la veridicitatea celor relatate de angajatele care au depus sesizarea se amplifică în mod considerabil prin prisma declarațiilor diametral opuse ale altor angajați audiați în cadrul aceleiași anchete. Aceștia au descris un comportament diferit al reclamantului, negând existența unor manifestări discriminatorii, agresive sau inechitabile și arătând că relațiile de muncă au fost, în general, normale și profesionale.

În aceste condiții, existența unor versiuni faptice complet diferite, provenite din același colectiv de muncă, **fără ca autoritatea să fi identificat alte elemente obiective** de confirmare a uneia dintre ele, accentuează incertitudinea asupra situației de fapt reținute. Or, atunci când probele administrate sunt exclusiv declarative și contradictorii, iar aceste contradicții nu sunt întărite prin alte mijloace de probă, concluziile formulate nu pot fi considerate certe și nu pot susține temeinicia actului contestat.

Totodată, instanța constată că, deși angajatele Bivol, Rotaru și Tărâță au invocat repartizarea inechitabilă a sarcinilor de serviciu în cadrul Direcției conduse de reclamant, **autoritatea pârâtă nu a procedat la efectuarea unei evaluări a modului de repartizare a acestora.** Nu rezultă că ar fi fost analizate fișele de post, volumele de lucru, termenele de executare, repartizarea sarcinilor prin sistemul electronic (dacă există) sau alte elemente obiective care să permită verificarea veridicității celor declarate, sau dacă sunt depuse din motive de răzbunare.

Potrivit pct. 25 subpct. 1) din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, Comisia de disciplină are următoarele atribuții: 1) asigură activitatea de cercetare a faptelor sesizate ca abateri disciplinare.

În conformitate cu pct. 38 din Regulament, desfășurarea anchetei de serviciu presupune: 1) examinarea sesizării; 2) examinarea explicației scrise privind fapta sesizată; 3) audierea funcționarului public a cărui faptă constituie obiectul sesizării; 4) audierea persoanei care a formulat sesizarea; 5) culegerea informațiilor considerate necesare pentru rezolvarea cazului, prin mijloacele prevăzute de lege, inclusiv audierea oricăror altor persoane ale căror declarații pot înlesni soluționarea cazului; 6) administrarea probelor, precum și verificarea documentelor și a declarațiilor prezentate.

Totodată, potrivit pct. 48 din Regulament, la ședință sau, după caz, la ședințele de examinare a cauzei, comisia de disciplină: 1) audiază secretarul/grupul de lucru referitor la propunerea privind sancțiunea disciplinară aplicabilă sau, după caz, clasarea cauzei; 2) audiază funcționarul public cercetat sau reprezentantul acestuia; 3) audiază persoana care a formulat sesizarea; 4) administrează probele; 5) adoptă propuneri.

Tot aici, se notează că în conformitate cu pct. 51 din Regulament, administrarea probelor presupune analiza probelor invocate în timpul audierii secretarului/grupului de lucru, a funcționarului public cercetat sau a reprezentantului acestuia, a persoanei care a formulat sesizarea, a altor persoane ale căror declarații pot înlesni soluționarea cazului, precum și a celor specificate în explicația scrisă a funcționarului public cercetat.

Așadar, din prevederile Regulamentului rezultă în mod clar că rolul Comisiei de disciplină **nu este unul formal, ci unul activ, de cercetare completă a faptelor sesizate**, prin administrarea și verificarea tuturor probelor relevante pentru soluționarea cazului. Obligația de a culege informațiile necesare, de a administra probele și de a verifica declarațiile prezentate presupune examinarea efectivă a tuturor mijloacelor de probă propuse de părți, în măsura în care acestea pot contribui la elucidarea stării de fapt reale.

Mai mult ca atât, deși reclamantul a prezentat o înregistrare audio a unei convorbiri telefonice cu Virginia Bivol, Comisia de disciplină a refuzat să o examineze, limitându-se la a aprecia că aceasta ar fi fost obținută contrar legislației, pe motivul lipsei acordului celeilalte părți în temeiul art. 46 lit. b) Cod Civil (f.d. 93 verso dos. adm.).

Instanța apreciază că, concluzia autorității este una contrară legislației, ori conform art. 117 alin. (1) și (2) CPC RM *(care se aplică și proceselor administrative în temeiul art. 195 CA)*,

probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) **În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din** explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, **înregistrări audio-video,** din concluziile experţilor.

Fără a intra în fondul conținutului acestei probe și fără a analiza relevanța ei pentru clarificarea relațiilor de serviciu dintre părți, autoritatea a exclus-o *apriori,* evitând obligația de a verifica dacă și în ce măsură aceasta ar putea contribui la stabilirea adevărului, ori întrucât se invocă un pretins comportament nedemn din partea reclamantului în raport cu subalterni, o înregistrare audio a unei asemenea convorbiri *(chiar dacă a fost efectuată fără acordul expres),* ar putea confirma/infirma obiectiv declarațiile unui sau altui angajat, fiind indispensabilă exercițiului dreptului la probă și strict proporțională cu acest scop.

Instanța a anexat și a audiat în ședință publică proba audio prezentată de reclamant și a stabilit contrariul și anume că, anume Bivol Virgina la obiecțiile reclamantului privind pretinsa neîndeplinire a planului în termen, îi răspunde pe un ton ridicat și arogant, învinuindu-l *„că nu face nimic toată ziua și doar aiurește" (a se vede un stic de memorie la f.d. 57).*

În același mod, celelalte probe prezentate de reclamant, precum listele de evaluare ale colaboratorilor direcției pentru anii 2021-2024 și evaluările profesionale aferente perioadei 2021-2023, au fost respinse ca irelevante, fără o motivare concretă. Or, aceste înscrisuri puteau oferi indicii obiective cu privire la modul de exercitare a atribuțiilor manageriale de către reclamant, la climatul de muncă din direcție și la eventualele efecte ale conduitei acestuia asupra subalternilor, fiind, prin natura lor, apte să contrabalanseze afirmațiile subiective formulate în sesizare.

Această manieră de examinare a probelor este una deficitară, mai ales în condiția în care toate celelalte probe reținute de autoritatea sunt declarative, generale și lipsite de confirmare prin înscrisuri sau alte mijloace obiective din dosarul administrativ. Într-o asemenea situația, obligația de a analiza cu rigurozitate probele propuse de reclamant devine esențială pentru asigurarea unei cercetări echilibrate și imparțiale.

Prin refuzul de a examina probele care puteau clarifica situația de fapt, autoritatea publică a redus ancheta de serviciu la o simplă preluare selectivă de declarații, fără a-și îndeplini rolul de elucidare a stării de fapt reale, ceea ce afectează în mod direct temeinicia concluziilor adoptate.

După cum rezultă din actul administrativ individual contestat, reclamantului i-a fost constatată abaterea disciplinară prevăzută de art. 57 lit. h) din Legea nr. 158/2008, și anume încălcarea normelor de conduită a funcționarului public.

Încălcarea normelor de conduită, la rândul său, a fost motivată prin încălcarea pct. 10 și 12 din Codul de conduită al angajatului ANSA, potrivit cărora angajatul cu funcție de conducere și de nivel superior trebuie să promoveze normele de conduită și să asigure respectarea acestora de către angajații din subordine, precum și asumarea unei conduite ireproșabile în toate împrejurările. Angajatul, în relațiile cu personalul, cu angajații entităților publice, cu beneficiarii

serviciilor prestate de către Agenție, este obligat să manifeste un comportament bazat pe respect, bună-credință, corectitudine, responsabilitate, egalitate în drepturi, colaborare și sprijinul profesional reciproc.

Cu toate acestea, autoritatea publică nu a explicat în mod clar și concret în ce constă încălcarea acestor norme în cazul reclamantului. Din motivarea actului rezultă că, în esență, conduita imputată se reduce la faptul că acesta ar fi comunicat pe un ton mai ridicat și ar avea un caracter impulsiv. Or, actul nu conține o analiză prin care să se arate cum anume această modalitate de comunicat, în lipsa unor fapte concrete de jignire, umilire, discriminare sau abuz, ar echivala cu nerespectarea obligației de a avea o conduită ireproșabilă sau cu încălcarea principiilor de respect și corectitudine prevăzute de Codul de conduită.

Mai mult, nu se indică situații precise în care tonul ridicat ar fi depășit limitele unei comunicări ferme sau exigente, specifice relațiilor de serviciu, și ar fi generat efecte concrete asupra drepturilor sau demnității subalternilor. În lipsa unei asemenea delimitări, autoritatea se rezumă la aprecieri generale, fără a demonstra legătura directă dintre faptele reținute și normele de conduită considerate încălcate.

Deși autoritatea pârâtă susține că manifestările imputate reclamantului ar fi creat un mediu de lucru tensionat, cu potențial de a afecta productivitatea și moralul echipei, precum și de a intimida sau demoraliza angajații, instanța constată că aceste afirmații nu sunt susținute de elemente faptice concrete. Actul contestat nu descrie situații determinate în care asemenea efecte s-ar fi produs în mod real, nu indică persoanele afectate, perioade de timp sau consecințe verificabile asupra activității profesionale.

Motivarea autorității se limitează la formulări generale și ipotetice, bazate pe ceea ce „ar putea” genera un anumit comportament, fără a demonstra că aceste consecințe s-au manifestat efectiv în cadrul colectivului de muncă. Or, autoritatea urmează să stabilească comiterea abaterii disciplinare, ci nu posibilitatea sau probabilitatea comiterii acesteia în viitor ca urmare a unui anumit comportament. Mai mult, simplele presupuneri sau evaluări abstracte privind posibile efecte negative nu pot substitui obligația autorității de a dovedi existența unor urmări concrete ale conduitei imputate.

Totodată, instanța constată că autoritatea pârâtă nu a argumentat în mod concret cum anume utilizarea unui „ton ridicat” în comunicarea de serviciu ar constitui, prin ea însăși, o încălcare a Codului de conduită. În lipsa unor evenimente clar descrise *(dată/lună etc)* în care tonul ridicat ar fi fost însoțit de jigniri, umiliri, expresii ofensatoare sau alte manifestări concrete care să aducă atingere demnității profesionale, simpla constatare a unui ton mai ridicat, desprinsă din percepții subiective și neuniforme, nu poate fi asimilată automat unei conduite necorespunzătoare.

Aici, instanța reține că în contextul principiului certitudinii juridice, orice persoană față de care o autoritate publică adoptă o măsură defavorabilă trebuie să cunoască, în mod explicit și complet, motivele care au stat la baza acesteia. O simplă enunțare generală și abstractă a normei

legale, fără corelarea acesteia cu circumstanțele concrete ale cauzei, nu satisface exigențele de motivare impuse de lege.

Motivarea actului administrativ nu reprezintă o formalitate lipsită de importanță, dar constituie esența exercițiului dreptului discreționar al autorității publice, fiind expresia raționamentului juridic care fundamentează măsura dispusă. O motivare clară și pertinentă are rolul de a exclude orice suspiciune de abuz sau arbitrariu în exercitarea competențelor conferite de lege.

Atunci când printr-un act administrativ sunt afectate drepturi fundamentale, motivarea acestuia trebuie să fie completă, explicită și detaliată, pentru a permite înțelegerea deplină a rațiunilor deciziei. Nu volumul conținutului actului determină temeinicia motivării, ci calitatea argumentelor și logica internă care reflectă voința reală a autorității emitente, susținută prin probe și argumente plauzibile. Totodată, partea motivată trebuie să se afle în concordanță cu dispozitivul actului administrativ, asigurând coerența acestuia.

Deși autoritățile publice au obligația de a cerceta echidistant și imparțial circumstanțele de fapt și de drept relevante, atunci când acestea nu reușesc să-și îndeplinească rolul, instanța de judecată este datoare să acționeze *ex officio*, pentru a clarifica și stabili toate elementele esențiale ale cauzei, înlăturând eventualele lacune ale autorității pârâte și garantând efectiv dreptul la o audiere echitabilă.

Coroborând normele legale aplicabile cu circumstanțele constatate, instanța constată că activitatea administrativă desfășurată de ANSA în cadrul anchetei de serviciu în privința reclamantului a fost superficială, iar exercitarea dreptului discreționar dreptului discreționar s-a realizat într-o manieră formală.

Or, art. 28 din Codul administrativ consacră principiul eficienței procedurii administrative, care prevede că procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient şi corespunzător scopului. Legalitatea și eficiența procedurii administrative este esențială pentru interesul public ce vizează ordinea de drept, garantarea drepturilor şi a libertăților persoanelor, precum şi satisfacerea necesităților sociale.

În același timp, principiul legalității prevede că autoritățile publice nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăților persoanelor decât în cazurile şi în condițiile expres stabilite de lege.

În partea ce ține de sancțiunea aplicată, în conformitate cu art. 29 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Instanța de judecată reține că testul de proporționalitate se realizează pe verticală și cuprinde anumite elemente. Potrivit algoritmului de verificare a proporționalității, testul eșuează și actului administrativ individual este ilegal, dacă cel puțin lipsește un element.

Potrivit art. 58 din Legea nr. 158/2008, pentru comiterea abaterilor disciplinare, funcționarului public îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) suspendarea dreptului de a fi promovat în funcție în decursul a doi ani; e) retrogradarea într-o funcție publică de nivel inferior, fie din aceeași categorie, fie dintr-o categorie inferioară și/sau retrogradarea în gradul de calificare; f) destituirea din funcția publică.

Totodată, potrivit pct. 55 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, la individualizarea sancțiunii disciplinare aplicabile funcționarului public, comisia de disciplină ține cont de: 1) cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare; 2) împrejurările în care aceasta a fost săvârșită; 3) gradul de vinovăție; 4) gravitatea și consecințele abaterii disciplinare; 5) conduita funcționarului public; 6) existența unor antecedente disciplinare ale funcționarului public, care nu au fost stinse în condițiile legii.

Astfel, analizând ingerința produsă prin emiterea Ordinului nr. 867-p din 2 aprilie 2024 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința reclamantului, instanța de judecată reține că aceasta nu corespunde cerințelor principiului proporționalității prevăzut de art. 29 alin. (1)-(3) din Codul administrativ.

În aplicarea principiilor menționate mai sus, testul proporționalității impune justificarea fiecărei măsuri întreprinse, pentru a demonstra că ingerința în drepturile persoanei nu este mai mare decât este strict necesar pentru atingerea scopului urmărit.

La caz, autoritatea pârâtă a reținut retrogradarea reclamantului ca sancțiune disciplinară, **fără a explica de ce a considerat că anume această măsură este proporțională** în raport cu presupusa abatere *(nu avertismentul, mustrarea sau mustrarea aspră)*. Nu s-a efectuat o analiză comparativă a tuturor sancțiunilor prevăzute de art. 58 din Legea nr. 158/2008 și nu s-a arătat de ce retrogradarea, ca sancțiune (penultima ca gravitate), ar fi cea mai potrivită, necesară și rezonabilă pentru atingerea scopului sancționator. Autoritatea s-a limitat doar la a cita prevederile legale și la a afirma în mod general că măsura ar fi proporțională, fără o motivare convingătoare.

Prin urmare, lipsa unei argumentări privind alegerea sancțiunii și evaluarea proporționalității acesteia în raport cu abaterea reținut afectează atât legalitatea actului administrativ, cât și principiile protecției drepturilor reclamantului. La acest capitol se reține că reclamantul are o activitate în cadrul organelor ANSA de peste 20 de ani, a participat la diverse programe de formare continuă (f.d. 41, 47, 50,52-56), activitatea sa a de-a lungul anilor a fost apreciată cu mai multe diplome inclusiv de către conducerea ANSA (f.d. 48, 49, 51) și nu a mai primit anterior vreo altă sancțiune disciplinară, **aspecte care prezintă semnificație și care trebuiau valorificate** cu prilejul individualizării sancțiunii.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată atestă ilegalitatea Ordinului nr. 867-p din 2 aprilie 2024 emis de ANSA cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința reclamantului și, respectiv, temeinicia solicitării reclamantului privind anularea acestuia.

În consecință, se impune anularea Ordinului contestat și obligarea autorității pârâtă să emită actul administrativ individual favorabil de repunere a reclamantului Maxim Sîrbu în funcția deținută anterior, aceasta fiind singura modalitate de restabilire a legalității și de înlăturare a efectelor unei ingerințe administrative nelegitime.

Instanța respinge ca nefondat argumentul autorității precum că, după demisia sa din funcția de inspector principal la 04.04.2024 (f.d. 100 dosar administrativ), reclamantul ar fi pierdut dreptul de a mai contesta Ordinul din 02.04.2024 și a solicita restabilirea la funcția de șef-direcție ANSA, ori legea nu prevede că, funcția de șef-direcție ANSA poate fi ocupată doar de inspectorii angajați din interiorul instituției, respectiv reclamantul invocând ilegalitatea actului administrativ l-a contestat solicitând restabilirea sa în aceasta funcție, respectiv nu putea fi obligat să muncească pe parcursul procesului la o funcție inferioară cu care nu era de acord.

Cerința încasării salariului restant și prejudiciului moral.

Cât privește solicitarea reclamantului privind încasarea plăților salariale pe perioada suspendării și retrogradării din funcție, instanța de judecată reține că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or, potrivit materialelor dosarului administrativ, reclamantul Maxim Sîrbu a demisionat prin Ordinul nr. 876-p din 4 aprilie 2024 din funcția publică de inspector principal, Secția controlul siguranței alimentelor, Subdiviziunea teritorială mun. Chișinău / Ialoveni / Criuleni / Dubăsari, începând cu 5 aprilie 2024, în temeiul propriei cereri (f.d. 100 – dosar administrativ).

Prin urmare, solicitarea privind încasarea plăților salariale pe perioada suspendării se respinge, având în vedere că instanța de judecată, mai sus, a constatat legalitatea Ordinului nr. 727-p din 29 februarie 2024 privind suspendarea raporturilor de serviciu pe durata anchetei de serviciu în privința reclamantului.

Iar cu referire la încasarea plăților salariale pe perioada retrogradării din funcție, instanța reiterează că reclamantul a încetat raporturile de serviciu **prin demisie voluntară**, în temeiul propriei cereri. Astfel, o persoană care și-a încetat voluntar activitatea nu poate solicita plata salariului pentru perioada în care nu a activat, deoarece lipsa acestuia rezultă din propria sa decizie și nu dintr-o ingerință a autorității, el **nefiind lipsit de posibilitatea de a munci în altă parte**. Doar în ipoteza în care reclamantul ar fi continuat să activeze în funcția inferioară de inspector principal, ca urmare a retrogradării, el ar fi putut solicitat eventual diferența de salariu între funcția anterioară și cea inferioară.

În partea ce ține de cerința reparării prejudiciului moral de 200.000 lei aceasta a fost declarată inadmisibilă prin Încheierea din 09.07.2024 care nu a fost contestată de reclamant **(f.d. 94-96).**

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) și b) și f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Astfel, în circumstanțele de fapt și de drept expuse mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea în contencios administrativ depusă de Sîrbu Maxim împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, terț Porcescu Mihail privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor, urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu prevederile art. 219-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea parțial.

Se anulează Ordinul ANSA nr. 869-p din 02.04.2024 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - retrogradarea reclamantului Sîrbu Maxim din funcția de șef direcție, Direcția siguranța produselor alimentare de origine animală în funcția de inspector principal în cadrul Secției siguranța alimentelor din cadrul Subdiviziunii teritoriale mun. Chișinău/Ialoveni/Strășeni/Criuleni/Dubăsari.

Se obligă Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor să emită actul administrativ individual favorabil privind restabilirea lui Sîrbu Maxim în funcția deținută anterior de șef direcție, Direcția siguranța produselor alimentare de origine animală ANSA.

În rest, în partea cerințelor privind anularea Ordinului ANSA nr. 727-p din 29.02.2024 privind suspendarea raportului de serviciu și încasarea plăților salariale pe perioada suspendării și retrogradării din funcție, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea, în conformitate cu art. 228 alin. (1), art. 195 din Codul administrativ coroborat cu art. 256 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. 356 al Codului Muncii, în partea restabilirii reclamantului la funcția deținută anterior, urmează a fi executată imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Președintele ședinței, Nergurița Veaceslav
Judecător